Kære Venner

Til at begynde med vil jeg, på KURDISTANS DEMOKRATISKE PARTI IRAN'S vegne, takke varmt for Jeres indbydelse.

Denne periode, hvor de demokratiske processer er gået igang mange steder i verdenen er jo ligeledes slutningen på mange diktaturer.

I en lille del af verdenen - nemlig Iran, eksisterer diktaturet i Dea ste velgående. En lille gruppe af reaktionære præster har lavet landet om til ét stort fængsel for bl.a. de 8 mill. Kurdere, som lever i landet.

Siden præstestytrets magtovertagelse i Iran i 1979, har KURDISTHANS DEMOKRATISKE PARTI prøvet at finde en politisk løsning på problemerne i området.

Præstestyrets militær, Revolutionsgardisterne, har siden deres magtovertagelse angrebet kurdiske områder militært.

Indtil nu har resultatet været 50.000 dræbte civile - og utallige landsbyer udslettede.

I dette øjeblik har præstestyret 200.000 soldater i Kurdistan...

Præstestyret styrer desuden en stor terror organisation, som ikke kun opererer i Iran — men også langt uden for landets grænser - i Europa. For eksempel dræbte regimets “diplomater*', altså terrorister, i juli 1989 KDP's general sekretær Dr. Abdoul Rahman Ghasemlou i Wien under politiske forhandringer.

Den 17. september 1992 blev partiets efterfølgende generalsekretær,

Dr. Sadek Sharafkandi og 3 andre af partiets medlemmer myrdet pa en restaurant i Berlin - efter deltagelsen i Socialistisk Internationale Kongres.

Inden for de sidste måneder har præstestyret foretaget et angreb på partiets hovedkvarter og grænseområdet mellem Iran og Irak - altså IRAKISK KURDISTAN, hvor partiets medlemmer og mange af civilbefolkningen befinder sig. Hele området er blevet massivt angrebet med kanoner og granater og på trods af gentagne angreb på denne del af IRAKISK KURDISTAN, som er FN-ZONE, har FN aldrig reageret derpå.

Præstestyret prøver nu at blive en stormagt i Mellemøsten ved at købe alle mulige slags våben.

Vi er her i dag, dels for deltage i jeres ekstraordinære kongres — pa vort folks vegne, dels for at overbevise jer om, at den danske udenrigspolitik bør være aktiv — i modsætning til den nuværende regerings ligegyldige holdning i den KURDISKE SAG.

Det er vor ganske bestemte mening, at den danske regering bør blande sig i denne

sammenhæng.

Hvis ikke de Europæiske regeringer forhindrer, fordømmer og straffer Iranske terrorister i Europa, medvirker man direkte til at fortsætte udviklingen af præstestyrets terror-organisation.
Vi tror på at kan lykkes, bl. a. ved jeres hjælp og støtte - idet af erfaring ved, at I ikke vil skuffe os.